

זוהר היומי

זוהר שמות – דף רי"ח ע"א

פרשת ויקהל

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רי"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

רְשׁוּ לְמִיּהָרָה בְּתֵר עֵינֵי. וְאַנְתָּ לְבֵתֵר עֵינִיָּהּ, דְּעֵינִיָּה גְרָמִין בְּרַכָּאן סְגִיאִין.

תרגום לעברית

מְשׁוּם שְׂיֵשׁ עֵינִים שְׁבִשְׁבִילָן אֵין שׁוֹלֵטֵת בְּרַכָּה בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, וְהוּא רָאָה בָּהּ עֵין טוֹבָה, שְׁעַל כָּל מַה שְׁהִסְתַּכְלָה הָיָה בְּעֵין טוֹבָה. וְעוֹד, שְׁרָאָה שְׁהָיָה מְצָלִיחַ בְּיָדָהּ כָּל מַה שְׁהָיָתָה לִוְקַחַת נֹסֶפֶת בְּשָׂדָהּ. וּבְעֵז הַתְּבוּנָה שְׁרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שׁוֹרָה עָלֶיהָ, וְאִזּוּ פִתַּח וְאָמַר, עֵינִיָּה בְּשָׂדָה אֲשֶׁר יִקְצְרוֹן וְגו'. אִם תֹּאמַר, בְּשִׁבִּיל אוֹתָם הַלּוֹקָטִים כָּל אוֹתָם הָאֲחֵרִים, אֵיךְ אָמַר שְׁתַּלֶּה אֲחֵרֵיהֶם? לֹא הָיָה צָרִיךְ לִכְתֹּב אֶלָּא וְלִקְטֹת אֲחֵרֵיהֶן. מַה זֶה וְהַלְכָתָּ אֲחֵרֵיהֶן? אֶלָּא בְּשִׁבִּיל עֵינִיָּהּ הוּא אָמַר, עֵינִיָּה שְׁהָיָה גּוֹרְמוֹת (בְּרֻכּוֹת רְבוֹת, וְעַל כֵּן) בְּרֻכּוֹת לְלֹקָטִים רַבִּים, וְעַל כֵּן וְהַלְכָתָּ אֲחֵרֵיהֶן, אַחֵר עֵינִיָּהּ. כָּל שְׁאָר בְּנֵי הָעוֹלָם אֵין לָהֶם רְשׁוֹת לְלָקֵת אַחֵר עֵינִיָּהּ, וְאַתָּה אַחֵר עֵינִיָּהּ, שְׁעֵינִיָּה גּוֹרְמוֹת לְבְּרֻכּוֹת רְבוֹת.

טקסט הזוהר

דְּבַר אַחֵר עֵינִיָּה בְּשָׂדָה אֲשֶׁר יִקְצְרוֹן. בְּעֵז חֲמָא בְּרוּחַ קוּדְשָׁא, דְּזִמְיִנִין לְנִפְקָא מִינָּהּ מְלָכִין עֲלָאִין שְׁלִיטִין דְּאִינוּן עֵינִין דְּכָלָא. כְּמַה דְּהוֹת תְּמָר, דְּכְתִיב בָּהּ, (בְּרֵאשִׁית ל"ח) וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינִים. אֲתִישְׁבֵּת בְּפֶתַח דְּנִפְקִין מִינָּהּ מְלָכִין שְׁלִיטִין עֲלָאִין, דְּאִקְרוּן

עֵינֵינוּ, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (במדבר טו) אִם מַעֲיָנִי הָעֵדָה. כְּמָה דְּכָל שְׂיִיפִי גּוּפָא לָא אָזְלִין
אֶלָּא בְּתַר עֵינֵינוּ, וְעֵינֵינוּ אֵינּוּן מְנַהֲגִין לְכָל גּוּפָא. אוּף הָכִי מְלָכִין וְסִנְהֶדְרִין, וְכָל אֵינּוּן
שְׁלִיטִין, כְּלָא אָזְלִין אֲבַתְרֵיהּ (ס' א דאזלִין שְׂיִיפִין בְּתַר עֵינֵינוּ) וּבְגִין כֶּה אָמַר לָהּ
עֵינֵיהּ אֵלִין מְלָכִין וְשְׁלִיטִין, דְּזַמִּינִין לְמִיפְק מִינָהּ.

תרגום לעברית

דְּבַר אַחֵר בְּשָׁדָה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן - בְּעֵז רָאָה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שְׁעֵתִידִים לְצֵאת מִמֶּנָּה מְלָכִים
עֲלִיוֹנִים שְׁלִיטִים, שְׁהֵם הָעֵינִים שֶׁל הַכֹּל, כְּמוֹ שֶׁהִיָּתָה תִּמְרָה, שְׁכָתוּב בָּהּ (בראשית לח)
וְתִשָּׁב בְּפֶתַח עֵינֵיהֶם. הַתִּשְׁבָּה בְּפֶתַח שְׂיוּצָא מִמֶּנּוּ מְלָכִים שְׁלִיטִים עֲלִיוֹנִים שְׁנִקְרָאִים
עֵינֵים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר טו) אִם מַעֲיָנִי הָעֵדָה. כְּמוֹ שֶׁכָּל אַבְרֵי הַגּוֹף לֹא הוּלְכִים
אֶלָּא אַחֵר הָעֵינֵים, וְהָעֵינֵים מְנַהֲגוֹת אֶת כָּל הַגּוֹף - אִף כֶּה מְלָכִים וְסִנְהֶדְרִין וְכָל אוֹתָם
שְׁלִיטִים, הַכֹּל הוּלְכִים אַחֲרֵיהֶם (שְׁהוּלְכִים הַאיִבְרִים אַחֵר הָעֵינֵים), וּמִשּׁוּם כֶּה אָמַר לָהּ
עֵינֵיהּ. אֵלוֹ הַמְּלָכִים וְהַשְׁלִיטִים שְׁעֵתִידִים לְצֵאת מִמֶּנָּה.

טקסט הזוהר

בְּשָׁדָה. מֵאֵן שָׁדָה. דָּא צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, דְּכְתִיב, (מיכה ג) צִיּוֹן שָׁדָה תִּחְרַשׁ. וְכְתִיב
(בראשית כז) כָּרִיחַ שָׁדָה אֲשֶׁר בִּרְכוּ יי', דָּא יְרוּשָׁלַיִם. וְעַל דָּא כְּתִיב עֵינֵיהּ בְּשָׁדָה,
דְּאֵינּוּן עֵינֵינוּ דִּילָהּ, דְּזַמִּינִין לְמִיפְק מִינָהּ, לָא יְהוֹן שְׁלִיטִין אֶלָּא בְּשָׁדָה. אֲשֶׁר יִקְצְרוּן,
דְּהָא מִהֵוּא שָׁדָה, הוּוּ נִקְטִין כָּל בְּנֵי עֲלָמָא תוֹרָה, וְנִהוּרָא דְנִהִיר, דְּכְתִיב, (ישעיה ב)
כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה.

תרגום לעברית

בְּשָׁדָה, אֵיזָה שָׁדָה? זֶה צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, שְׁכָתוּב (מיכה ג) צִיּוֹן שָׁדָה תִּחְרַשׁ. וְכְתוּב
(בראשית כז) כָּרִיחַ שָׁדָה אֲשֶׁר בִּרְכוּ ה', זוֹ יְרוּשָׁלַיִם. וְעַל כֵּן כְּתוּב עֵינֵיהּ בְּשָׁדָה, שְׁהֵם
הָעֵינֵים שֶׁלָּהּ, שְׁעֵתִידִים לְצֵאת מִמֶּנָּה, לֹא יִהְיוּ שְׁלִיטִים אֶלָּא בְּשָׁדָה. אֲשֶׁר יִקְצְרוּן,

שְׁהָרִי מֵאוֹתוֹ שָׁדָה הָיוּ לֹקָחִים כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם תּוֹרָה וְאוֹר שְׁמַאִיר, שְׁכָתוֹב (ישעיה ב)
כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה.

טקסט הזוהר

וְהִלְכֶתָ אַחֲרֵיהֶן, בְּאֵלֶיךָ עֹבְדִין דְּכַשְׁרֹן, דְּאֵנָּה חֲמִינָא בְּךָ. הֲלֹא צוֹיִתִּי אֶת הַנְּעָרִים וְגו'.

כְּמִשְׁמַעוֹ דִּילֵיהּ, בְּגִין דְּאִתְתָּא דַּעְתָּא קִלְהָ. וְצִמִּית, לִישָׁנָא דְנִקְיוֹת נְקֻט, וְצִמִּית, דְּאִי
תִּיאֻבְתָּהּ לְאִדְבָקָא בְּבֵר נָשׁ לְקִימָא זֶרְעָא בְּעֵלְמָא, וְהִלְכֶתָ אֶל הַכְּלִים, אֵלֶיךָ אֵינוֹן
צְדִיקֵיָא, דְּאִקְרוּן כְּלִי יִי', דְּכִתִּיב, (ישעיה נב) הִכְּרוּ נִשְׂאֵי כְּלִי יִי'. דְּזִמִּינִין צְדִיקֵיָא
לְאִיִּתְתָּא לֹון כָּל עֵלְמָא, דּוֹרוּנָא לְמִלְכָּא מְשִׁיחָא, וְאֵינוֹן כְּלִי יִי', מְאֲנִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא אֶתְהֵנִי בְּהוּ, אֵלֶיךָ אֵינוֹן מְאֲנִין תְּבִירִין, תְּבִירִין אֵינוֹן בְּהֵאֵי עֵלְמָא, בְּגִין לְקִימָא
אוֹרֵיָתָא. וְשִׁימוּשָׁא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶשְׁתַּמֵּשׁ בְּהוּ, לֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ אֶלָּא מִגּוֹ הֵנִי כְּלִים.
וְכֵד תִּתְּדַבֵּק בְּהוּ וְשִׁתִּית וְגו'.

תרגום לעברית

וְהִלְכֶתָ אַחֲרֵיהֶן, בַּמַּעֲשִׂים הַכְּשִׁירִים הִלְלוּ שְׂאֵנִי רְאִיתִי בְּךָ. הֲלוֹא צוֹיִתִּי אֶת הַנְּעָרִים
וְגו', כְּמִשְׁמַעוֹ שְׁלוֹ, מִשּׁוֹם שְׂאֵשָׁה דַּעְתָּה קִלְהָ. וְצִמִּית, לְשׁוֹן נְקִיוֹת נְקֻט. וְצִמִּית, שְׂאֵם
תְּשׁוּקָתָהּ לְדַבֵּק בְּאָדָם לְקִים זֶרַע בְּעוֹלָם - וְהִלְכֶתָ אֶל הַכְּלִים, אֵלָּה הֵם הַצְּדִיקִים
שְׁנִקְרְאִים כְּלִי ה', שְׁכָתוֹב (שם נב) הִכְּרוּ נִשְׂאֵי כְּלִי ה'. שְׁעִתִּידִים הַצְּדִיקִים לְהִכְיָא לְהֵם
אֶת כָּל הָעוֹלָם דּוֹרוֹן לְמִלְכָּה מְשִׁיחָה. וְאוֹתָם כְּלִי ה', כְּלִים שְׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִהְיָה
בָּהֶם, אֵלָּה הֵם כְּלִים שְׁבוּרִים, שְׁבוּרִים הֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִי לְקִים אֶת הַתּוֹרָה. וְהַשְּׁמוּשׁ
שְׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתְּמֵשׁ בָּהֶם לֹא מְשַׁתְּמֵשׁ אֶלָּא מִתּוֹךְ הַכְּלִים הִלְלוּ. וְכִשְׁתִּתְּדַבֵּק
בָּהֶם, וְשִׁתִּית וְגו'.

רבי יוסי פתח ואמר, (רות ג) ויאכל בעז וישת וייטב לבו. מהו וייטב לבו. דבריה על מזוניה, ואוקמוה. ודא הוא רזא, דמאן דמברך על מזוניה, דא אוטיב ללביה, ומאן אוטיב (נ'א איהו) כמה דכתיב, (תהלים כז) לך אמר לבי. וכתיב (תהלים עג) צור לבבי וגו'.

תרגום לעברית

רבי יוסי פתח ואמר, (רות ג) ויאכל בעז וישת וייטב לבו. מה זה וייטב לבו? שברך על מזונו, ופרשוה. וזהו סוד, שמי שמברך על מזונו זה מיטיב ללבו, ומי מוליך? (ומי הוא, ') כמו שכתוב (תהלים כז) לך אמר לבי. וכתוב (שם עג) צור לבבי וגו'.

טקסט הזוהר

ובגין דברכת מזונא חביבא קמי קודשא בריך הוא, כל מאן דבריה על שבועא, אוטיב וחדדי לאתר אחרא, וסימנה סעודתי דשבת, דאתר אחרא אתהני מההיא ברכה (ר"ד ע"ב) דשבועא וחדיו. והכא אתהני מההוא ברכה דשבועא דההוא צדיק בעז ודא וייטב לבו.

תרגום לעברית

ומשום שברכת המזון חביבה לפני הקדוש ברוך הוא - כל מי שמברך על השבע, מיטיב ומשמח למקום אחר, וסימנה - סעודת השבת, שמקום אחר נהנה מאותה ברכה של שבע ושמחה. וכאן נהנה מאותה ברכה של שבע של אותו צדיק בעז, וזהו וייטב לבו.

טקסט הזוהר

מאי טעמא. בגין דמזונא איהו קשה קמי קודשא בריך הוא והוא אתר, וכיון דבר נש אכיל ושתי, וקא מברך. והיא ברכתא סלקא, ואתהני מאינון מלין דשבועא דסלקין, ואשתכח דאתהני ממזונא מתתא ומלעילא.

מה הטעם? משום שהמזון הוא קשה לפני הקדוש ברוך הוא שהוא אותו מקום, וכיון שאדם אוכל ושותה ומברך, אותה ברכה עולה, ונהנה מאותם דברים של שבע שעולים, ונמצא שנהנים מן המזון ממטה ומלמעלה.

טקסט הזהר

ודא איהו רזא דבין חברי. רזא בחול לא אתהני ההוא אתר, אלא מאינון מלין דסלקין מגו שבכא, וכלהו מלין מתעטרין וריון ושבעין בחידו, וההוא אתר אתהני מנייהו. בשבת איהו רזא אחרא, במזונא ממש, ובההוא חדוה דמזונא דמצוה דשבת, ובכלא אשתכח כלילא מעילא ותתא. ורזא דא (דבה הימים א כט) כי ממך הכל ומידך נתנו לך. ודאי בהנאותיה דא, ובההוא חדוה דמזונא דמצוה דשבת, כמה דאוקמוה.

תרגום לעברית

וזוהו הסוד שבין החברים. הסוד שפחל לא נהנה אותו מקום, אלא מאותם דברים שעולים מתוך שבע, וכל הדברים מתעטרין וריונים ושבעים בשמחה, ואותו מקום נהנה מהם. בשבת הוא סוד אחר במזון ממש, ובאותה שמחה של המזון של מצוה של שבת, ובכל נמצא כלול - ממעלה ומטה. וסוד זה - כי ממך הכל ומידך נתנו לך. ודאי מהנאותה הזו, ובאותה שמחה של מזון של מצות השבת, כמו שבארוה.

טקסט הזהר

מאן דמברך לקודשא בריך הוא מגו שבכא, בעי לכוונא לביה, ולשוואה רעותיה בחדוה, ולא ישתכח עציב, אלא דיברך בחדוה ברזא דא, ולשוואה רעותיה דהא איהו יחיב השתא לאחרא בחדוה, בעינא טבא, וכמה דאיהו מברך בחדוה ובעינא טבא. הכי יהבין ליה בחדוה ובעינא טבא. ובגין כך לא ישתכח עציב כלל, אלא בחדוה, ובמלין דאורייתא, וישוי לביה ורעותיה למיהב ברכה דא, ברזא דאצטריה.

מי שמברך את הקדוש ברוך הוא מתוך שבע, צריך לכוון לבו ולשים רצונו בשמחה, ולא ימצא עצוב, אלא שיברך בשמחה בסוד זה ולשים רצונו שהרי הוא נותן עכשו לאחר בשמחה, בעין טובה. וכמו שהוא מברך בשמחה ובעין טובה, כך נותנים לו בשמחה ובעין טובה. ומשום כך לא ימצא עצוב כלל, אלא בשמחה ובדברי תורה, וישים לבו ורצונו לתת ברכה זו בסוד שצריך.

טקסט הזוהר

רזא הקא, ארבע רתיכין שליטין, בד' סטריין ומשיריין, אתגנו מההיא ברכתא דשבועא, ובאינון מלין דברוך אתה, אתהני ואתרבי ואתעטר ביה. ומאן דמברך אצטריך רעותא בחדוה, ובעינא טבא, ועל דא כתיב, (משלי כב) טוב עין הוא יבורך.

תרגום לעברית

סוד כאן, ארבע מרכבות שולטות בארבעה צדדים ומחנות, נאנו מאותה ברכת השבע, ובאותם דברים של ברוך אתה, נהנה ומתרבה ומתעטר בו. ומי שמברך, צריך רצון בשמחה ובעין טובה, ועל כן כתוב (משלי כב) טוב עין הוא יבורך.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רי"ח ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

והכא שפיל לסיפיה דקרא, דכתיב כי נתן מלחמו לדל. דאי לא תימא הכי, האי קרא לאו רישיה סיפיה, ולא סיפיה רישיה. אלא טוב

תרגום לעברית

וכאן רד לסוף הפסוק, שכתוב כי נתן מלחמו לדל. שאם לא תאמר כך - הפסוק הזה אין ראשו סופו ואין סופו ראשו. אלא טוב עין, כמו שבארנו, הוא יברך ודאי, בעין טובה ובשמחה. ואינו לחנם לברך בשמחה, שהרי מאותה ברכה ומאותה שמחה נתן

מִלְחָמוֹ לְדֹל, מָקוֹם שֶׁצָּרִיךְ לְהִזוֹן מִכָּל הַצְדָּדִים. מָקוֹם שֶׁאֵין לוֹ מַעְצָמוֹ כָּלוּם. מָקוֹם שֶׁנֶּהֱנָה מִכָּל הַצְדָּדִים וְנִכְלָל מִכָּל הַצְדָּדִים. הַדְּבָרִים הָלְלוּ לֹא נִמְסְרוּ אֶלָּא לַחֲכָמִים שִׁוְדָעִים סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים וְדַרְכֵי הַתּוֹרָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.
מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5
עיצוב הדף: זוהר היומי.